

21. december

Den 21. december er troldene ved at gøre klar til den store fest. De har sat et træ op næsten som et juletræ og det farer de rundt om og skråler af fuld hals – det kalder de at øve sig! Seks kan slet ikke dele deres gode humør. Han er bekymret, for han ved, at der ikke er ret mange dage til jul, og han er langt - meget langt - hjemmefra. ”Måske kan de andre slet ikke finde mig”, tænker han lidt i panik, ”for måske ved de slet ikke, at vi er på den anden side af den store sø, og de kan måske heller ikke komme over”. Og så tænker han på alle de ting, der kan gøre, at han ikke når at blive reddet inden jul og bliver helt ked af det. Han går ud for snakke lidt med hjorten. Den står i den lille hule ved siden af, og den er blevet bundet, fordi troldebørnene blev ved med at trække den ud af stalden for at ride på den. Og selv om det er rart at slippe for det, er det ikke særlig rart at måtte stå inde i en mørk hule hele dagen. ”Jeg vil også gerne hjem til jul” siger den. ”Holder I også jul ude i skoven?” spørger Seks nysgerrigt. ”Ja” svarer hjorten, ”vi finder det smukkeste grantræ i skoven, og så samles vi der - alle dyrene, hjortene, harene, fuglene og de små egern, og så synger vi. Ja det er jo altså mest fuglene der synger, vi andre brummer mest lidt med. Men det er så smukt så smukt”, og hjorten får tårer i øjnene. ”Vi skal nok komme hjem”, siger Seks ”bare vent og se”. Men han lyder ikke helt sikker selv.

I det samme kommer Troldemor for at hente Seks. ”Sidder du nu inde hos hjorten igen?” siger hun ”skynd dig nu ind og få lidt snavs i ansigtet, vi skal på besøg hos troldehøvdingen og hans kone”. Troldehøvdingen er den største og tykkeste trold, Seks endnu har set, og han sidder og grynter og piller sig i næsen, da Troldemor og Seks kommer ind i hans hule. Han har kæmpestore ører med kæmpestore hårtotter i, og han er nok så grim, som man overhovedet kan være. Ved siden af ham sidder hans kone, og hun er næsten lige så grim, og så ser hun oven i købet meget vigtig ud, da hun kigger op og ned af de to gæster. ”Hvad er det for en?” brummer

høvdingen, da han får øje på Seks, ”det ligner en nisse, og jeg kan ikke fordrage nisser”. ”Men han er ved at blive til en trold” siger Troldemor nervøst. ”Vis hvad du kan, lille skat”. Og så må Seks vise, at han både kan bøvs og prutte og pille næse. ”Har han en hale?” brummer den store trold. ”Nej ikke endnu”, siger Troldemor, ”men det skal nok komme”. ”Tag huen af” siger høvdingen så. ”Jeg kan ikke fordrage huer. Ingen ordentlige trolde går med huer. En sløjfe om halen til festlig brug kan gå an, men huer er noget pjank. Man kan jo ikke engang se, om han har hår i ørerne. Jeg tror faktisk, at jeg vil gøre det forbudt at gå med hue. Tag så den hue af”. ”Nej” siger Seks meget bestemt, ”jeg er en nisse og vi tager aldrig huerne af”. ”Det er et vældig pænt tørklæde, han har om halsen” smisser høvdingens kone nu, ”det kunne der blive en pæn halesløjfe ud af”. Og hun kigger ned på sin egen hale, der er pyntet med en stor grøn sløjfe. ”Halesløjfer giver stil”. ”Han skal beholde både sin hue og sit halstørklæde” siger Troldemor meget bestemt. ”Vi skal ikke tvinge ham til at blive trold, før han selv er klar til det”.

”Godt godt” siger høvdingen, ”men hvor kommer han fra?” ”Vi fandt ham ude i

skoven – eller Trille og Frede gjorde. Han var helt forladt, den lille stakkel, og han er måske ikke en rigtig trold endnu, men det kan han blive” siger Troldemor. ”Han skal vel bare opdrages lidt.” siger den store trold. ”Nisser aner jo ikke noget om, hvordan man opfører sig. Lader bare deres unger ligge og flyde”.

Men nu bliver det for meget for Seks. ”De lod mig ikke ligge og flyde” siger han rasende. ”Og jeg var ikke forladt. Jeg har en nissefar og en nisseemor og seks søskende. Og vi bor i et hus som er lige så fint som detteher. Og jeg er blevet opdraget til at sidde pænt ved bordet og ikke at bøvs og pille næse og” Seks må standse for at trække vejret. Men den store trold ser helt venligt på ham nu. ”Jamen dog” siger han, ”jamen dog, du er sandelig ved at blive en rigtig trold – det er dog den bedste løgnehistorie jeg længe har hørt. Hørte du det kone, han lyver bedre end nogen af vores unger, selv om han stadig ligner en nisse”.

Og så griner den store trold, så nissehuen er ved at blæse af Seks.

Seks sidder lidt forvirret. Det er sommetider svært at forstå de trolde og deres mærkelige vaner og skikke, men to ting har han forstået. At de ikke tror på et ord af, hvad han siger, og at han får lov til at beholde sin nissehue og sit halstørklæde.

Men da de er kommet tilbage til deres egen hule går Troldemor lidt og vrisser. ”Al deres snak. De tror de er meget bedre end os andre, og de vil bestemme alting. De tror de er så fine. Bare fordi hun har en halesløjfe.